

ALONZO T. JONES

OSMA ZAPOVEST

„Nećeš krasti.“ Ovaj tekst nam govori šta nećemo raditi. To je negativni oblik dužnosti.

Ako želite to izjavljeno u pozitivnom obliku, pronaći ćete to u dvanaestom poglavlju Rimljana i sedamnaestom stihu, drugi deo stiha: „Obezbedi stvari pošteno pred očima svih ljudi.“ To je pozitivna izjava zapovesti koja je, u negativnom obliku, „Nećeš krasti,“ drugim rečima, Bićeš pošten, i obezbedićeš stvari pošteno pred očima svih ljudi.

Drugo mesto kaže ne samo pred očima ljudi, već i pred očima Gospoda. Tako je pozitivni oblik osme zapovesti, Bićeš pošten pred očima Gospoda i pred očima ljudi. I ako ja ne obezbeđujem stvari pošteno pred očima Gospoda, ne mogu obezbediti stvari pošteno pred očima ljudi. Treba da budemo poštene pred Božjim očima sve vreme. Treba da radimo pred Božjim očima; ne samo kao pred očima Gospoda, već zapravo pred Božjim očima.

„Sve je golo i otkriveno očima onog kome moramo dati odgovor.“ Onda gde je upotreba pokušaja da se prikrije bilo šta, ili da se bilo šta radi u tajnosti, ili ima neki tajni put? Ko god će otvoriti svoj život Gospodu, ko god ima ceo svoj život pošten sa Bogom, biće pošten pred očima svih ljudi baš jednako sigurno i baš jednako lako kao što živi pred očima svih ljudi, jer će njegov život biti jednostavno izraz onog što je unutra. I kada je život održavan otvorenim za Boga, kao cvet za sunce, onda Bog ispunjava život sa mirisom, baš kao što sunce radi cvetu, i „preko nas na svakom mestu pokazuje miris svoje spoznaje.“

Dva stiha u sto trideset devetom psalmu govore o ovome na način na koji on želi da gledamo na to. Prvo ćemo pročitati prvih nekoliko stihova. Ovde je navedena velika činjenica, bilo da je prepoznamo ili ne: „Gospode, ti si me ispitao i upoznao. Ti znaš kada sednem i kada ustanem; izdaleka ti već misao moju razumeš. Ti me okružuješ kada hodam i kada ležem, i upoznat si sa svim mojim putevima. Jer još nema reči na mom jeziku, a ti je, Gospode, već znaš.“

Iz ovoga je lako videti da svaki čovek mora biti nepošten sa Gospodom pre nego

što može biti nepošten sa ljudima; jer ako je pošten sa Gospodom, prepoznaće ovu činjenicu koju smo pročitali,—da je svaka misao, svaka reč, svaki put, široko otvoren za Gospoda. Bilo da čovek shvata to ili ne, to je tako; i ako je pošten sa Gospodom, on prepoznaje tu činjenicu; i onda, pošto nikada ne pokušava da sakrije od Gospoda bilo koju misao, bilo koju reč, ili bilo koje delo,—kada je ceo život kao takav, tako otvoren za Gospoda,—život će biti baš isto otvoren i pošten kao takav za ljude. On ne brine šta će ljudi znati o njemu; jer ne mogu znati ništa loše o njemu. On ne izbegava dati ljudima da znaju šta radi; jer ne može učiniti ništa nepošteno ili zlobno. Neće učiniti ništa krivo, nije u njemu da to učini; jer je Bog sa njim da ispravi njegov život, i da ga učini neokaljanim i slatkim i čistim.

Poslednja dva stiha od sto trideset devetog psalma su izraz svakodnevnog života Hrišćanina: „Ispitaj me, Bože, i poznaj srce moje; iskušaj me i poznaj moje misli. I vidi ima li u meni kakvog zlog puta, i povedi me putem večnim.“ Svaki čovek koji će uzeti prve stihove od ovog psalma, i prepoznati da je to činjenica, i onda će, u iskrenosti svog srca, ponoviti Gospodu poslednja dva stiha, biće pošten uvek. On će obezbediti stvari pošteno pred očima svih ljudi. On će biti Hrišćanin sve vreme. Jer kada održava svoj život otvorenim za Gospoda, i pita Gospoda da ga iskuša, i vidi ima li u njemu kakvog zlog puta, on je onda spreman da će Gospod uraditi tu stvar, i voditi ga večnim putem; i on će sigurno biti vođen tim putem. I sve je ovo rečeno u zapovesti koja kaže, „Nećeš krasti.“